

[Anne Grete Holmsgård]

ske godt kan være urimelige, når man kommer lidt ned i dem.

De første ændringer er nr. 2 og nr. 3 til henholdsvis § 23 og § 24 i byfornyelsesloven. Det fremgår her af bemærkningerne, at bestemmelserne nærmest skulle være overflødige og give en dobbelt orientering af lejerne. Der kan selvfølgelig være udmærkede argumenter for, at man ikke skal lave en dobbelt-procedure, som bare er bureaukratisk. Jeg er imidlertid ikke helt sikker på, at det bare er det, det drejer sig om, og det vil jeg gerne have oplyst.

Det fremgår i hvert fald af, som § 20 og § 19 ser ud, og af bemærkningerne, at kommunalbestyrelsen kun kan give påbud om visse minimumsarbejder, i det øjeblik beboerne har nedlagt veto mod den plan, der er fremlagt af den enkelte ejer. Men så vidt jeg kan se, er der også en mulighed for, at den enkelte ejer, der egentlig skulle udforme et forbedringsprojekt, ikke gør det, og her træder kommunalbestyrelsen også ind. Sådan som jeg læser byfornyelsesloven, kan kommunalbestyrelsen faktisk udarbejde et projekt for den enkelte ejendom, og da er det ikke uvæsentligt, hvis man nu trækker de bestemmelser, som henviser til boligreguleringsloven, ud, for så vidt jeg kan se, betyder det, at man i den situation, hvor det er kommunen, der går ind og laver et forbedringsprojekt, ikke har nogen pligt til at orientere lejerne om, hvad huslejen vil være bagefter, og hvad lejerne har af rettigheder med hensyn til genhusning. Hvis det er den fortolkning, der er den rigtige, er det uacceptabelt bare at fjerne de to stykker, der er foreslået fjernet. Hvis man fjerner dem, må man i hvert tilfælde i henholdsvis § 19 og § 20 indsætte bestemmelser, der præciserer, at også disse lejere skal have forhåndsorientering og skal have de samme rettigheder som lejere, der bor et sted, hvor det er udlejeren selv, der udformer byfornyelsesprojektet eller forbedringsprojektet for den enkelte ejendom.

Der er desuden i § 1, nr. 4, som drejer sig om § 33, stk. 1, nogle ting, der er meget rimelige, og de handler om, at der skal tinglyses. Derimod forekommer det ikke helt rimeligt at undlade orientering med hensyn til beslutninger, hvor det »kun« drejer sig om en enkelt ejendom, hvor sagen er rejst af udlejeren og et flertal af lejerne.

Man kunne selvfølgelig sige, at hvis udlejeren og de fleste af lejerne alligevel er enige, så er det rimeligt, at man hopper over orienteringsprocedurerne. Jeg kan godt se, at der er en vis rimelighed i, at man ikke orienterer offentligheden bredt. Derimod mener jeg, at lejerne må have ret til den samme orientering, fordi de, selv om de er gået ind på at foreslå et forbedringsprojekt, ikke nødvendigvis fra starten har kunnet overskue, hvad det giver af husleje-forhøjelser. Det er jo afgørende for, om de i sidste ende vil kunne blive boende, og i virkeligheden også for, om de vil acceptere projektet. Derfor mener jeg ikke, at man i den slags tilfælde skal undlade den orientering af lejerne, der ellers kræves i loven, med hensyn til forventet huslejeniveau og rettigheder i forbindelse med genhusning.

En tredje ting, jeg godt vil kritisere, er, at man i forslaget § 1, nr. 7 og 8, der drejer sig om, at kommunen kan beslutte, at hver 3. lejlighed i den private udlejningsmasse skal stilles til rådighed for genhusning, laver en afsvækkelse, som jeg ikke mener er rimelig. Så vidt jeg ved, er det i dag sådan, at udlejerne stort set ikke stiller disse lejligheder til rådighed, og det virker derfor underligt, at man nu foreslår en afsvækkelse. I byfornyelsesloven er det oven i købet sådan, at man først kan beslutte, at det almennyttige byggeri skal stille hver 3. lejlighed til rådighed, og derefter kan man beslutte, at de private udlejere også skal gøre det, men under forudsætning af, at kommunen stiller hver 2. lejlighed til rådighed.

Det, jeg meget vel kan forestille mig at der kommer til at ske, hvis man laver en yderligere afsvækkelse, er, at genhusningen først og fremmest kommer til at foregå i det almennyttige byggeri og i de kommunale ejendomme. Vi ved jo alle sammen, at huslejeniveauet generelt er højere i det almennyttige byggeri, fordi det er nyere end den private udlejningsmasse, der findes i de kvarterer, hvor der skal saneres, og hvor man kan sige, at der er stor rimelighed i, at man sørger for, at mange af de folk, der bliver genhuset, bliver genhuset i lejligheder, der ikke er alt for rasende dyre, og at de folk også har mulighed for at blive boende i deres kvarter.

Desuden mener jeg ikke, det er rimeligt, at man laver en bestemmelse om, at bestemte kvarterer kan undtages. Jeg kan godt se, at man helt generelt kan sige, at der måske er et